

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Censuris Romano Pontifici Reservatis

Ugolinus, Bartholomaeus

Venetijs, 1609

De absolute tributa ab excommunicationibus huius Bullæ, quibus excommunicatis non possit, & quo modo iuribus Sedis Apostolicæ, ac Sanctæ Rom. Ecclesiæ non obsit. Cap. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61365)

pœnam. s. arbitrariam referuat, ergo & absolutionem huius excommunicationis, vna enim pars legis aliã declarat iurib. vulgarib. ex qb. apparet tacito absolutionẽ hanc sibi referuare, quod idẽ est et si expresse, par enim virtus taciti, & expressi est, arg. l. cum quid. ff. si cer. per. Addo ego nullam dubitationem hoc habere, ob Decretum quod supra posuimus Clementis Octaui, sed de hac regula satis, ad aliã veniamus, si illud prius addiderimus hic casum haberi, in quo quis de facto absolvens in excommunicationem incidit, cuiusmodi etiam habetur casus in Cle. 1. de priuil.

Absolvens ab hac excommunicatione arbitraria pœna etiam punitur, vel temporali, vel spirituali, vt dicitur in fine huius Capituli. Quæ pœna declaratur eisdem modis, quibus excommunicatio prædicta, & Rom. Pontifici referuata est, sed iam ad aliud Caput veniamus.

De absolutione tributa ab excommunicationibus huius Bullæ, quibus excommunicatis non profit, & quo modo iuribus Sedis Apostolicæ, ac Sanctæ Rom. Ecclesiæ non obsit.

Cap. IV.

Declarantes, ac protestantes quamcunque absolutionem, etiam solemniter

per nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis cum vero proposito vltèrius similia non committendi destiterint, ac quo ad eos, qui contra libertatem Ecclesiasticã, vt præmittitur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publicè reuocauerint, & ex archiuijs, seu capitularibus, locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac nos de reuocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari. Quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam,

Ff 4 tiam,

tiam, & tolerantiam nostram vel successorum nostrorum, quantocunque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscunque iuribus Sedis Apostolicæ, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ vndecunque, & quandocunque quæsitis, vel quærendis nullatenus præiudicari posse, aut debere.

S V M M A.

- 1 Absolutio excommunicationis solemniter, & non solemniter tribui potest.
*Speciatim, & Generatim.
 Pure, aut sub conditione.
 Aliquando ad aliquem actum tantum.*
- 2 Absolutio tributa a Rom. Pontifice a censuris per Bullam latis non eos iuuat, qui a delictis non desistunt, quamobrem excommunicati sunt, quæ regula etiã declaratur.
- 3 Absolutio, quæ tribuitur ad aliquem actum gerendum, an profit excommunicatis per hanc Bullam.
- 4 Absolutio tributa a Roman. Pontifice excommunicatis per hanc Bullam

quando profit ijs, qui contra Ecclesiasticam libertatem statuta fecerunt.

CApit hoc in duas partes diuiditur, quarum secunda incipit ibi. Quin etiam.

In prima parte declarat, & protestatur Rom. Pontifex se nolle ab solutionem vllam a se faciendam excommunicatis per hanc Bullam prodesse, nisi duo seruent, quorũ primum generale, & ad excommunicatos omnes per hanc Bullam pertinet, alterum ad quosdã tantum, iuxta quæ duas regulas ponemus.

Verum quo dilucidiora hæc fiant, inõnulla de absoluteione præmittenda sunt.

- 1 Præmitto igitur primum f absoluteionem excommunicationis duob. modis tribui, solemniter, & non solemniter. Solemniter secundum formam c. a nobis. 2. de sent. exco. quæ habetur in tractatu nostro de censuris Tab. 2. c. 31. quam & supra posuimus. Non solemniter, vbi necessaria forma tantum adhibetur, scilicet Absoluo te, nihil aliud faciendo.

Secundo præmitto absoluteionem excommunicationis aliquando speciatim, aliquando generatim tribui. Speciatim, vbi singularis persona, ac certa absoluitur, vt pote Titius, vel Seius.

Generatim, vbi plures certi, vel incerti absoluuntur, cuiusmodi fuit absolutio illa tributa anno

1593. Pontificatus Clemētis vii i. i. i. i. s. , qui in excommunicationem inciderant, aut ob extractionem frumenti, aut ob delationem armorum prohibitorum, aut ob receptionem exulum, quæ Bulla incipit: Inter ceteras curas, nam permisit ibi, vt sacerdotes, & Ecclesie Antistites generatim hos absoluerent.

Tertiò præmitto absolutionem hanc tribui, aut purè, aut sub conditione, quæ dicitur absolutio ad cautelam, quæ datur infirmis, vbi quis dubitat excōmunicatus necne sit, de qua egi abundè in Tractatu meo de censuris. ca. 22. §. 1. Tab. 1.

Quarto præmitto absolutionem excommunicationis aliquando ad actum aliquem tantum gerendum tribui, vt pote ad testimoniū ferendum, de qua habetur in c. veniens. 2. de test.

Item, ut collatio beneficii valeat, de qua egi Rebuff. in Prax. benef. in versic. Teque absoluentes, declar. nou. prouis. & in repet. cap. postulastis. not. 2. nume. 109. cum multis seq. de cler. excomm. in. & Felin. in c. apostolicæ. in fine, de excep. & Quint. Mandol. in tractat. de signat. grat. in cap. absolutio ab excommunicatione, & Boer. decis. 190. nu. 3. His sic præmissis, iam regulam primam ponamus.

2 Absolutio igitur tributa a Romano Pontifice non iuuat, nec cōprehēdit eos, qui a delictis, quam

obrem excommunicati sunt, non desistunt, cum vero proposito vltius similia non committendi, vt habetur in initio huius Capituli. Quare si hæretico absolutio tribuatur, qui hæresim non deserit, vel propositum habet iterum ad hæresim reuertendi, huic absolutio non prodest, & absolutus non est, sicut nec etiam qui non deserit arma ferre ad christiani nominis hostes, uel animum habet iterum ea deferendi.

Hæc autem regula locum habet, vel solemniter, vel non solemniter absolutus sit, ob verba illa Quamcunque absolutionem; nam ex quo protestatur, & declarat quamcunque absolutionem his non prodesse, ergo nec sollemnis proderit, dictio enim illa Quamcunque omnem absolutionem, atque idcirco & sollemnem comprehendit. argumēt. capitu. solitæ. de maiorit. & obediē.

Item locum habet, uel speciatim, uel generatim absolutio tributa sit, ob rationem proximè allatam, Quare absolutio tributa beneficio Bullæ Clementis vii i. i. in casibus prædictis hisce nihil profuit.

Tertio locum habet, & sic non prodest absolutio, uel pure, uel ad cautelam tributa sit, ob eandem quoque rationem.

3 At quid de absolutione, quæ ad actum aliquem tantum gerendum tribuitur, quo absoluto ipso

so iure in excommunicationem iterum incidit, an excommunicatis per hanc Bullam proderit?

Quo ad testimonium ferendū, vbi aliunde testimonium haberi nō pōt, absolutio proderit, mō absolutus habilis ad testimonium ferendum remaneat, vt probauimus in tractatu nostro de censuris, vbi rem hanc egimus c. 4. nu. 18. Tab. 1. Quare excommunicato propter hæresim absolutio hæc non proderit, quoniam nec absolutus testimonium ferre potest, atque sic DD. tradunt in cit. ca. veniens. de testib.

Quoad absolutionem vero, vt a diu valeat, quæ hac forma tribui solet, Teque a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, &c. ut refert Rebuff. in sua Prax. benefi. in forma nou. prouisi. ipsâ prodesse concludo, nam propriè absolutio hæc non est.

Excipitur tamen vbi hæretico tribuitur, nam illa clausula & absolutio non prodest hæreticis, vt dixit Rebuff. in repe. c. postulastis. 2. not. num. 101. de cler. excomm. mini. & in Praxi, in declaratione nou. prouisi. nu. 9. versi. Vnde hæc

absolutio, & Quin. Mando. in tractat. de signat. grat. in titulo de absolutione ab excommunicatione propè finem.

Item non prodest ijs, qui litteras Rom. Pontificis falsassent. Itē nec impediētib; Nuncios Apostolicos, vt cit. auctores eisdem in locis inquirunt, Rebuff. in eodem not. num. 112. & in Praxi ibid. nu. 11. & Mandos. eo. in loco propè finem.

Nō prodest etiam ei, qui ultra annum contumax in excommunicatione perseuerauit, vt asserunt cit. auctores, Rebuff. in eo. no. nume. 113. & in Prax. num. 10. & Mandos. ibid.

Postremò non prodest etiam alijs quibusdam, vt statuit Iulius Tertius, cuius constitutionem refert Rebuff. in Prax. eo. in loco. nume. 12. cuius constitutionem hic ponendam censuimus.

Statuit, & ordinauit Pontifex hic, huiusmodi absolutionem nō suffragari non parentibus rei iudicatæ, incendiarijs, violatoribus Ecclesiarum, falsificatoribus, & falsificari procurantibus litteras, & supplicationes Apostolicas, & illis vtentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum, ac res veritas ad infideles deferentibus, uiolatoribus Ecclesiasticæ libertatis, uia facti, ausu temerario, Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & nuncios, uel executores Apostolicæ Sedis, & eius officialium, eis commissa exequentes impediētib; bus.

bus. Qui propter præmissa, uel aliquid eorum excommunicati a iure, uel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiã huiusmodi sustinuerint, & generaliter quibuscumq; aliis, qui celsuris aliquibus, etiam aliis, quam ut præfertur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum inforduerint.

Hac ibi, his ergo absolutio hæc non proderit, sed de hac regula satis, ad alteram ueniamus.

4 Non prodest etiam ꝑ absolutio a Rom. Pontifice tributa excommunicatis per hanc Bullam, propterea quod statuta contra libertatem Ecclesiasticam fecerint, nisi præter duo prædicta in prima regula, tria hæc fecerint.

Primum reuocauerint statuta hæc, & decreta quacunque, publicè. Publicè autem intelligo per proclama, scilicet per præconem, significando populo statuta talia sublata esse, uel publicè, scilicet in consilio, dum senatus habetur. Item amouerint ex archiuio alioque loco, ubi sunt, & deleuerint.

Postremo de his Romanū Pontificem certiore fecerint, tunc enim & non alias absolutio hæc ipsis proderit, ut habetur in uers. Ac quo ad eos, qui contra libertatem, sed de hac parte huius capituli satis, ad postremam ueniamus.

Uers. Quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios tacitos, uel expressos, ac etiam per patientiam, & tollerantiam nostram, uel successorum nostrorum quantumcunque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscunque iuribus Sedis Apostolicæ, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ undecunque, & quodocunque quæsitis, uel quærendis nullatenus præiudicari posse, aut debere.

S V M M A.

1 *Tolerantia, & patientia Roman. Pontificis erga eos, qui contra contenta in hac Bulla uenerint, nec non absolutio tributa, iuribus Apostolicæ Sedis, ac S. R. E. nullum præiudicium faciunt.*

2 **I**n hac postrema parte huius capituli protestatur, ac declarat se nolle per absolutionem huius-

iusmodi, per aliamue rationem iuribus Sedis Apostolicæ, ac sanctæ Ro. Ecclesiæ tam quæsitis, quam quærendis præiudicium fieri. Si ergo Roman. Pontifex absoluerit excommunicatos per hanc Bullam, non idcirco tamen propositum habet præiudicium facere iuribus iã dictis. Quare qui occupauit bona Sedis Apostolicæ, ac Romanæ Ecclesiæ, quamobrem excommunicatur per hanc Bullam, vt vidimus, esto absoluat, non tamen præiudicium facit Apostolicæ Sedi, quin suum habeat, idque merito, nam qui excommunicatus est alicuius gratia, ad eius interesse tenetur. arg. c. cum desideres. §. fin. de sentent. excom. Si quoque non per absolutionem, sed per alios actus contrarios, quibus videtur præiudicium fieri Sedi Apostolicæ, aliquid fiat, tantundem. Si demum patiat, ac toleret Roman. Pontifex aliquid, non intendit tamen præiudicium fieri dicte sedi. Quare principes, qui retinet loca Ecclesiæ, & non restitunt, esto Roma. Pontifex toleret, & id patiat, fortasse ne bellum moueat, non idcirco tamen præiudicium Sedi Apostolicæ facit, nec ob id dispensare cum dicta bona occupantibus censetur, esto alias patientia, & tolerantia dispensationem aliquando operetur, vt tradidit pluribus id Felin. in c. treugas, de treug. & pac. Immo nec absolutio tributa talia occupantibus proderit, nam vt vidimus in pri-

ma parte huius Capituli absolutio non prodest, qui a delicto non desistunt, quamobrem in excommunicationem Bullæ inciderunt, sed de hoc capite satis, ad aliud veniamus.

De derogatione eorum, qua impediunt, quo minus quis in excommunicationes huius Bullæ incidat, & suum effectum consequatur. Cap. V.

Non obstantibus priuilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cuiuscunque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiam si, vt præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quauis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: Vel eorum Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, seu locis a prædicta sede, ex quauis causa etiam per viam contra-

tus,